

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

18. 04. 2022 - 24. 04. 2022

motto týdne:

„Aleluja! Radujte se, Kristus slavný vítěz z hrobu vstal !“

PONDĚLÍ 18. 04. Pondělí v oktávu velikonočním

Sk 2,14.22b-33; Žl 16,1-2a+5.7-8.9-10.11 Komentář: **Mt 28,8-15**

Běžícím ženám, plným strachu a radosti, jde naproti sám Ježíš. On jde i dnes vstříc všem, kdo se pravdu o něm snaží zvěstovat druhým.

ÚTERÝ 19. 04. Úterý v oktávu velikonočním

Sk 2,36-41; Žl 33,4-5.18-19.20+22 Komentář: **Jan 20,11-18**

Pláč Marie Magdaleny se mění v radost. I dnes platí: čím víc kdo prožívá s Ježíšem úzkosti, tím víc se pak raduje z jeho oslavení.

STŘEDA 20. 04. Středa v oktávu velikonočním

Sk 3,1-10; Žl 105,1-2.3-4.6-7.8-9 Komentář: **Lk 24,13-35**

Ježíš odhaluje Písmo tak, že jim hoří srdce. Pane, zůstaň se svou církví, když se připozdívá – abychom dovedli odpovídat na palčivé otázky naší doby!

ČTVRTEK 21. 04. Čtvrtek v oktávu velikonočním

Sk 3,11-26; Žl 8,2a+5.6-7.8-9 Komentář: **Lk 24,35-48**

V Kristově příslibu „moci z výsosti“ se zjevuje komunikace, společenství Trojice. Všimnu si: každá „osoba“ odkazuje v lásce na druhou...

PÁTEK 22. 04. Pátek v oktávu velikonočním

Sk 4,1-12; Žl 118,1-2+4.22-24.25-27a Komentář: **Jan 21,1-14**

Setkání s Ježíšem onoho jitra bylo plné překvapení. Noci, které následovaly po Poslední večeři, vyústily ve snídani na břehu jezera. Pane, kéž se s Tebou probudíme z našich nejistot!

SOBOTA 23. 04. Sobota v oktávu velikonočním

Sk 4,13-21; Žl 118,1+14-15.16ab-18.19-21 Komentář: **Mk 16,9-15**

Pokárání za nevěru vyústí v poslání. Poslání do celého světa a výzvu k hlásání všemu tvorstvu. Při plnění tohoto úkolu se moje i tvoje víra posílí.

2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství) - Cyklus C 24. 04. 2022

Slavíme osmý den oslavy Vzkříšení – Velikonoc. Plni radosti zpíváme Aleluja nad Božím vítězstvím. Co nám nyní klade Kristus na srdce? Co je to klíčové poselství Vzkříšeného? Tento den je od roku 2000 nazýván neděle Božího milosrdenství podle duchovního poselství Faustyny Kowalske.

1. ČTENÍ

Shrnující zpráva následuje po dlouhém vyprávění o prvním zázraku apoštolů, následném vyšetřování před radou a po příběhu o Ananiášovi a Safíře, kteří chtěli první

komunitu církve ošidit. Následovat bude opět zázrak a vyšetřování. Naše shrnující zpráva tedy ukazuje, že evangelium nelze zastavit a povědomí o něm bude stále růst.

Sk 5,12-16

Apoštolové konali mnoho znamení a zázraků v lidu. Všichni se jednomyslně shromažďovali v Šalomounově podloubí. Z ostatních se k nim nikdo neodvažoval připojit, ale lidé o nich mluvili s velkou úctou. Stále rostl počet mužů i žen, kteří přijímali víru v Pána. Dokonce i na ulici vynášeli nemocné a kladli je na lehátka a na nosítka, aby, až půjde Petr okolo, alespoň jeho stín padl na někoho z nich. Také z okolních měst se sbíhalo do Jeruzaléma mnoho lidí a přinášeli nemocné i trápené nečistými duchy; a ti všichni byli uzdravováni.

ŽALM 118

Tento „žalm vzkříšení“ opakujeme po celé Velikonoce, jeho text je i výkladem velikonočních událostí. My se můžeme připojit k modlitbě díky za vykoupení.

Odp.: Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Nebo: Aleluja.

Nechť řekne dům Izraelův: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“ – Nechť řekne dům Áronův: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“ – Nechť řeknou ti, kdo se bojí Hospodina: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Kámen, který stavitelé zavrhlí, – stal se kvádrem nárožním. – Hospodinovým řízením se tak stalo, – je to podivuhodné v našich očích. – Toto je den, který učinil Hospodin, – jásejme a radujme se z něho!

Hospodine, dej spásu, – Hospodine, popřej zdaru! – Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu! – Žehnáme vám z Hospodinova domu.

– Bůh je Hospodin a dopřál nám světlo.

2. ČTENÍ

Knihu Zjevení nelze číst jako běžný popis událostí. Jan zvláštním jazykem, plným barvitých obrazů a přirovnání, vykládá skutečnost Božího vítězství a lidského zápasu o spásu. Hned na začátku po úvodním pozdravu popisuje již tímto jazykem své povolání k sepsání této knihy a především Hospodina.

Zj 1,9-11a.12-13.17-19

Já, Jan, váš bratr, účastník vašich soužení, Království i trpělivosti v Ježíši, dostal jsem se pro hlásání Božího slova a pro svědectví o Ježíšovi na ostrov, který se jmenuje Patmos. A jednou v den Páně jsem upadl do vytržení a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice: „Své zjevení napiš do knihy a pošli sedmi církevním obcím.“ Obrátil jsem se, abych se podíval po tom hlase, který ke mně mluvil. A když jsem se obrátil, uviděl jsem sedm zlatých svícňů a uprostřed těch svícňů postavu podobnou Synu člověka, oblečenou do řízy a přepásanou na prsou zlatým pásem. Když jsem ho uviděl, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. On na mě položil pravici a řekl: „Nic se neboj! Já jsem První i Poslední, Živý. Byl jsem

mrtev, a hle – jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí. Napiš tedy své vidění: nynější i to, které přijde později.“

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Kristus, náš velikonoční beránek, je obětován, proto slavme svátky s Pánem. Aleluja.

EVANGELIUM

Vyprávění Janova evangelia dostalo v posledních kapitolách velký spád: Ježíš byl ukřižován, na začátku dvacáté kapitoly však přijdou ženy ke hrobu... Nyní Vzkříšený poprvé potkává učedníky. V takto vypjatém okamžiku zaznívá nejzásadnější poselství Vzkříšeného. Následný týden a přítomný Tomáš otevírají otázku, jak mají uvěřit ti, kdo „nebyli u toho“.

Jan 20,19-31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.

Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“

Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud neuvidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebud' nevěřící, ale věřící.“

Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

K ZAMYŠLENÍ

Učedníci se se vzkříšeným Ježíšem potkali později než jiní lidé. Klíčová otázka pro ně i pro další a další následovníky bude stejná. Jak uvěřit, že to všechno se opravdu stalo? Že nejde o iluzi, projekci, lež, fake news... Učedníci sami jsou vyděšení, nejistí. Víra je tedy něčím velmi křehkým. Ale Kristus je nenechává v této bezradnosti. Sám k nim přichází. Nikoli s výčitkou, ale s pokojem a největším plodem vzkříšení: odpuštěním. To je královský dar našeho Pána! Nekončící milosrdenství našeho Boha.